

[Erhard Jakobsen.]

for at stå ved, hvad han har sagt. Jeg vil gerne bede folketetinget tage stilling til følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketetinget erkender, at det vil være uforsvarligt at standse lovgivningsarbejdet på et tidspunkt, hvor alvorlige problemer kræver hurtig indskriden, udtaler tinget sin tillid til, at regeringen fortsat vil kunne lede lovgivningsarbejdet, og forsætter dermed behandlingen af de foreliggende lovforslag.“

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingerne.

Ømann (SF):

Jeg tror ikke, jeg kan tilsige nogen støtte til denne dagsorden, men vi står jo i en meget ejendommeligsituation. Vi er vel verdens tredjerigeste, fjerderigeste land, produktionen går tilsyneladende godt, vi har høj beskæftigelse, og alligevel står vi over for en næsten uoverkommelig økonomisk krise.

I denne situation har regeringspartiet altså fremsat nogle lovforslag til at overkomme denne krise. Vi må efter gennemgang af de afgiftsforslag, vi har haft liggende foran os, sige, at vi ikke synes, at disse forslag er formålstjenlige. De vender for en stor del den tunge ende nedad. Vi ved alle sammen, hvordan yderligere afgifter på cigaretter og øl osv. virker. Vi ved, at vægtafgiften rammer bredt. Vi ved, at den måde, man havde struktureret de forøgede afgifter på hvidevarerne på, var særdeles erhvervsuvenlig. Det lykkedes under forhandlingerne at frelse en stor dansk industri, men det lykkedes ikke at fjerne de erhvervsuvenlige virkninger fra de forskellige forslag i øvrigt.

Det man ville, var jo simpelt hen at bremse for importen. Det kunne man ikke, fordi vi jo er under EF. Man kunne ikke lave det direkte og det rigtige. Man har i og for sig gjort det samme som italiernerne har gjort, bare ad krogveje, på en camoufleret måde.

Men disse afgiftsforslag stod jo ikke alene. De var ledsaget — og det kom jo ret præcist frem under forhandlingerne — af meget asociale nedskæringer på statsbudgettet på

en 5 mia kr. Disse nedskæringer er ikke kommet særlig meget frem i lyset. Jeg tror, at hvis man havde vendt og drejet dem lidt mere, så ville man se, hvor uforsvarligt det egentlig var at skære ned på denne måde.

Det, som så skulle have båret det hele, var altså løftet om nogle skattelettelser ud i en uvis fremtid. Hvis man også ser nøjere på den måde, man ville tilrettelægge skattereformen på, tror jeg, man måtte komme til det resultat, at den var dybt asocial, at den ville ramme Danmarks lønmodtagere og de mindrebemidlede særdeles hårdt.

Og så siger man heroppefra og fra regeringspartiets side, at man altså nu ikke vil tage medansvar. Ja, samtidig må jeg jo sige at regeringen har taget medansvar for noget ved sin passivitet som er langt, langt alvorligere. Man har nogle alvorlige vædistigninger på jord og ejendom. Der har aldrig været gjort mine fra regeringens side eller fra dens støttepartiers side til at angribe disse stigninger. Man ved, at der er sorte penge i det danske samfund. Der har aldrig været gjort mine til at lave f. eks. en værdipapirregistrering. Man ved, at der er skatteunddragelser, og man ved, at der er nulindkomster, og det var med særdeles uvilje, man nu fra regeringens side ville se på disse nulindkomster. Man ved, at en stor del af det forbrug og den merimport, som man her søger at bekæmpe, er lånefinansieret. Der har ikke været gjort mine til at gribe ind over for alle de mekanismer i det danske samfund, som opfordrer til gældsstiftelse. Der har heller ikke været gjort alvor af at sætte ind mod de stærke stigninger i priser og avancer, som vi har oplevet i den senere tid. Man har givet op over for det, selv om man har sagt, at man nu har lavet en ny pris- og avancelov.

Det, man har gjort over for befolkningen, er at vælge de forkerte redskaber til at imødegå denne situation, og det er derfor klart, at vi fra mit partis side må sige fra over for disse afgiftsforhøjelser, og at vi derfor sådan set ikke kan beklage, at regeringen falder på disse asociale forslag.

Jens Møller (KrF):

Jeg skal ikke på dette tidspunkt holde nogen lang tale, men indskrænke mig til at sige, hvad jeg mener er nødvendigt i denne forbindelse.